

דבר חודש בחודשו

בס"ד

מתורתו של הגאון הגדול רבי יואל שוורץ שליט"א

עלון 42 - חשון תשפ'

לימודים מהלויית מרן נסים קרליץ

לימוד ממסע הלוויה

דבר המערכת

בעלון הנוכחי התמקדנו בדמותו של מרן הגאון ר' נסים קרליץ זצוק"ל ואספנו ממספר דרשות שונות שנשא רבינו בבתי הכנסת בירושלים בשבת פרשת בראשית, אין אלו דברי הספד אלא לימודים מדרכיו והנהגותיו, וגם לימודים מדרכי ההנהגה העליונה מחייו של מרן ר' נסים, ומהלוייתו.

מערכת העלון

שמו המיוחד של מרן: הוא היה מוכר במיוחד בשם 'נסים' שהוסף לשם העיקרי 'שמריהו יוסף' שהיה קרוי על שם סבו אבי אמו. הדבר קרה בגלל נס שקרה לו, כי השם נסים אינו מצוי בדרך כלל בקרב עדות אשכנז, וראוי לתשומת לב העובדה, שדווקא שם זה דבק בו יותר מהשמות האחרים, אולי ללמדנו מה שמסופר על אישים היסטוריים שהייתה עליהם השגחה מיוחדת שיבואו לעולם בגלל הנחיצות שלהם לדורם. אחד מהם היה רש"י הקדוש, שמקובל שאמו של רש"י, נעשה לה נס בעת שהייתה בהריון הוא בבטנה, היא הלכה ברחוב ומרכבה באה מולה והיא מילאה את כל הרחוב והעגלון לא עצר את הסוסים, והיא לא יכלה לעשות מאומה כדי להציל את עצמה ונלחצה אל הקיר, ונעשה לה נס ונוצר בקיר שקע שהיא נכנסה לתוכו וכך ניצלה ונולד רש"י, (מספרים, שהשקע הזה קיים עד היום, כנראה משמים כדי לשים לב לנס הזה).

גם לאמו של הגר"א נעשה נס, כדי שהגר"א יגיע לעולם; אמו בהיותה תינוקת, היא נישאה בידיים על גבי כרית, וכאשר הגיעו לנהר עברו על גשר והנה הכרית עם התינוקת נשמטו מידי הנושא אותן ונפלו לנהר, וקרה נס; הכרית צפה על פני המים והתינוקת לא נשמטה ממנה וכך משו אותם מהמים.

גם למרן הגאון רבי עובדיה יוסף קרה דבר כעין האמור: בהיותו תינוק שכב בעריסה בחצר ביתם ובא נחש אל העריסה, שכנה שראתה זאת, אזרה אומץ סיכנה את עצמה והצליחה למשכו הביתה.

ואולי לכן שמו המפורסם שהיה "נסים", כאמור ולא שמריהו יוסף בא לעורר אותנו למה שנכתב כאן.

שם משפחתו: שם המשפחה 'קרליץ', הוא שם משפחה אמו שהייתה אחות החזון איש, והוריו קראו לעצמם גם כן 'קרליץ'. אולי משמים סובבו שזה יקרה, ללמדנו כמו שאמרו חז"ל ש"רוב בנים דומים לאחי האם", והוא היה אחיינו של החזון איש, והיה כעין בבואה ממנו במידותיו; באהבת הבריות, בהתמדה בלימוד, וביראת שמים, והוא גם הפיץ את תורת רבו – ודודו, ואימץ את הנהגותיו בהלכה במיוחד בדיני שמיטה, ואוצר בית דין.

שם ספריו: שם ספריו הידועים היה 'חוט שני' משום ראשי התיבות של שמו שמריהו נסים יוסף = שני. חוט השני נזכר בשיר השירים ד, ג "כְּזוֹטַי הַשְּׁנַיִם שֶׁפָּתַתִּיהָ

חז"ל גילו לנו (ברכות ז, ב) למה קראה לאה לבנה בשם 'ראובן', לומר: ראו מה בין בני לבין בן חמי, הרי שיש ענין חשוב להראות את ההבדלים בין קודש לחול, שעל ידי זה יתגלה כבוד שמים.

באותה שעה שאלפי רבבות ישראל ליוו את מיטתו של מרן ר' נסים קרליץ זצוק"ל התקיימה בירושלים לוייתו של – להבדיל – נשיא בית המשפט העליון, בלויה זו אמנם השתתפו אנשים מפורסמים כמו ראש הממשלה, אבל זה לא עניין את העם כולו, רק אי אלו אנשים שהיו בסביבתו, (בסוף נשאר רק שבע אנשים שליוו אותו לקבורה מלבד החברה קדישא! ואילו בהלוייתו של מרן, עם ישראל כולו ביכה את האבדה הגדולה, ובני ברק כולה שבתה ממלאכה בעת ההלוויה, ומאות אלפים טרחו לבוא מכל רחבי הארץ, ובהם אף אלו שלא זכו מעולם לראותו ולהיפגש עמו, ובקושי שמעו את שמעו.

זה מלמד אותנו על גודל כבודה של התורה, שהוא הכבוד האמתי, וגם לומדיה זוכים לו, ראינו כאן בעליל את התגשמות דברי חז"ל: "אין כבוד אלא תורה!" וגם את מעלת עם ישראל, עד כמה יקרה להם התורה ולומדיה.

(מעניין לציין; שגם בתקופת הלוייתו של מרן הגרש"ז אויערבך זצ"ל התקיימה, לוויה של פרופסור מפורסם וגם שם היו רק עשרות בודדות, בעוד שאצל מרן הגרש"ז אויערבך השתתפו מעל שלוש מאות אלף איש!

ההלוויה הראשונה בתולדות המדינה שהיתה הגדולה יחסית למספר תושבי המדינה דאז – הייתה של מרן החזון איש, וכבר אז הציבור הכללי שם לב לזה, עד שבעיתונות הכללית הייתה כותרת ראשית: עשרת אלפים איש השתתפו בהלוויה, כי היה זה חידוש בעולם.

גם בהלוויית הגרש"ז אויערבך התקשורת הכללית יצאה מכליה, מריבוי המשתתפים, וגם השוותה את מיעוט המשתתפים שהיו בהלוויית הפרופסור, ורואים איך שהתורה מכרזת על לומדיה, למרות שהיו ספונים בבתי המדרש – התורה מכריזה עליהם ומראה את גדלותם בעולם. (וכדברי חז"ל במועד קטן טז, ב שביארו את הפסוק "זְכַבְּמוֹת בְּזוּזֵן תִּרְגְּוָה בְּרִזְזוֹבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ" (משלי א, כא) שכל העוסק בתורה בפנים תורתו מכרזת עליו (מבחוץ).

ומכיון שאנו רואים משמשים כווננו שתהיה עוד לוייה של שופט לא דתי, ובכדי להבדיל בין הקודש ובין החול, יש לנו להוסיף וללמוד יותר מדרכיו, מעבר לדברי הספד שנאמרו על ידי גדולי ישראל, נוסיף לימודים מתוך אישיותו הגדולה.

לימודים מדמותו

אין הדברים דברי הספד, משום שלא זכינו להיות בקשר עמו להכיר את גדלותו ולכן אין טעם לחזור על דברים שאחרים כן הכירו אותו והספידו אותו, אלא רק כמה דברים שאינם בכלל הספד אלא הם דברי לימוד.

שמתחברים בירושלים, שהיא מקום התורה ככתוב "כי
בְּצִיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדְבַר ה' בִּירוּשָׁלַם" (ישעיה ב ג).

(ואולי זו הסיבה שרק בשנים האחרונות נמצאה תכלת
שנראה שהיא אמיתית, כי כיסוי הארון במסעות במדבר
היה מתכלת, והארון הוא סמל התורה, וכל זמן שהתורה
הייתה בגלות הושתרה התכלת ממנו).

אמנם גם ארצות הברית הוא מקום תורה וגם שם
נדפסים שסי"ם, וזה משום שכפי שמוסרים בשם הגר"ח
מוולוז'ין ועוד גדולים שאמרו עוד בתקופה שאמריקה
הייתה מקום שממה ברוחניות עד שיזכתה' לכינוי 'עמא
ריקא' – עם זאת, אמרו, שהגלות האחרונה של התורה
תהיה בארצות הברית. ואכן קמו שם מקומות תורה, ושם
גם היו גדולי תורה, אבל מותו של מרן רבי משה פיינשטיין
שהיה גדול הדור האחרון שעדיין היה חי בגולה, אולי שמו
'משה' נבחר בשביל לרמוז על סוף הגלות של התורה כעין
מה שמשה רבינו נפטר לפני כניסת עם ישראל לארץ.

גם גדולי הדור שהיו עמנו והלכו לעולמם, מציניים
בחייהם ומותם את חזרת התורה למקומה. וגדולי הדור,
שמתו לאחרונה מסמלים את סיום תקופת מעבר התורה
לארץ. (אולי לכן פטירת מרן רבי נסים הייתה בסוף שמיני
עצרת ותחילת שמחת תורה בחוץ לארץ, דבר המלמד על
ענין חזרת התורה מהגולה לארץ),

וגם הוא הזמן שאחר התחלת אמירת משיב הרוח
ומוריד הגשם שנאמרת בכל תפוצות ישראל בתאריך זה
בגלל שבארץ ישראל מתחיל זמן הגשם! מה שמזכיר לנו כי
השפע הרוחני המביא גשם לעולם, בא דרך הארץ, (וראויה
לתשומת לב העובדה שכמעט כל הפטנטים בימינו
הקשורים למים, התגלו בארץ). וזה כמו שכתוב "בְּצִיּוֹן
בְּכֹלֵל יִפְיֶי" (תהלים ב ג) ואמרו רבותינו שהכוונה בזה שכל
השפע שבעולם מקורו בארץ ישראל, וכמו שכתוב על
התורה (ישעיה ב') "כִּי בְּצִיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדְבַר ה'
בִּירוּשָׁלַם" (ישעיה ב ג).

נביא כאן ציטוטים מחבורו של רבנו 'אילת השחר -
סיומה של תקופה' השייכים לחלק זה של העברת התורה
מהגלות אל ארץ ישראל.

אישים מסמלי התקופה

מרן הרב שטיינמן, מצטרף לשורת גדולי ישראל, שגם
הם מסמלים את משמעות התקופה, ומותו, כנראה, גם
הוא מסמל את סופה! התקופה שלנו, היא תקופת תהליכי
סיום הגולה, והעברת מרכז היהדות ומרכז התורה לארץ.
ונמנה כאן את האישים שמסמלים את הדבר באופן
מיוחד.

העברת התורה והיהדות, היא משתי הגלויות
העיקריות: אדום - עדות אשכנז שהן בגלות תחת עול
הנוצרים. ובבל - עדות המזרח - בגלות תחת עול
המוסלמים.

רמז לדבר: הגמרא העיקרית שבידינו היא תלמוד בבלי.
ומקפידים להדפיסה כפי דפוס וילנא, כך נזכרות שתי
הגלויות רומי ובבל תמיד יחדיו.

ולמה נבחרה וילנא לייצג את גלות רומי יותר משאר
מקומות? נראה, ששתי סיבות לכך:
א. בוילנא היה מרכז התורה של ליטא, ועירו של הגר"א,
ומשם יצאה התורה, תלמידו של הגר"א הגר"ח מוולוז'ין,

ובמדרש "אֵתָהּ כְּפָלוּז הַרְמוֹן רִקְתָּהּ מִבְּעַד לְצַמְתָּהּ",
אכן השפתיים נאות יותר כאשר הן סגורות. וגם נאמר על
האומר דבר נאה במיוחד: "שְׂפָתַיִם יִשְׁקָ בְּעֵיב דְּבָרַיִם
בְּזוּיִם" (משלי כד כו) – שפתותיהם של השומעים נסגרות
– נושקות זו לזו, ומקבלים את דבריו ולא מתווכחים אתו.

ואכן ספריו היו עיקר דיבורו, כי הצטיין בשתיקה
מופלגת וכמו שנכתב על כך בהמשך, (ראוי לתשומת לב,
שהמקום הנוסף שמוזכר 'חוט השני' הוא בספר יהושע
(פרק ב, יח) שהמרגלים ששלח יהושע כינו את החבל שבו
הורידה אותם רחב מחוץ לחומה "תִּקְוֹת זֹוֹט הַשָּׁנִי" והם
התנו את התקווה להצלתה במה שלא תספר לאחרים שהם
מסכימים להצילה, וגם זה דומה לתכונת השתיקה
המיוחדת למרן).

בדרך שאדם רוצה ללכת מוליכים אותו: זכה מרן,
שפטירתו תהיה במוצאי החג ולא בחג עצמו, שלא יצטערו
בחג. וכן שתהיה בבין הזמנים שלא היה ביטול תורה
באותה מידה, כמו שאם הייתה פטירתו באמצע הזמן,
וכיוון שהיה מדקדק בהלכה, זכה שנתקיימה בו הלכה
שלא בקיאים בה כל כך בזמננו, והיא: "אב בית דין שמת,
בתי מדרשות שלו בטילין, ובשאר כל בתי דינין ומדרשות
משנין את מקומן". (מסכת שמחות פרק י', ובמועד קטן
כב, ב 'אב בית דין שמת - כל בתי מדרשות שבעירו בטילין')
והיה זה בבין הזמנים שאז רוב בתי המדרש בטלים או
לומדים שלא במקומם.

פטירתו מורה גם היא על סיום תקופת חזרת התורה
לארץ.

דפי הש"ס, נדפסים בעיקר בארץ ישראל, מורים על
ההיסטוריה של נדודי התורה וחזרתה לארץ. הכיתוב שעל
גבי הכריכה גם הוא מזכיר את זה. הש"ס הוא 'בבלי'
וצורת הדף ברוב הש"ס שנדפסים בזמננו, הוא לפי
צורת הדף של ש"ס וילנא, ואף מדגישים את זה בחלק
מהדפוסים.

נאמר בסנהדרין כד, א: במחשכים הושיבני כמתי עולם
אמר רבי ירמיה: זה תלמודה של בבל.
הנצי"ב ב"העמק דבר" (שמות לד) מבאר שאין הכוונה
חלילה לגנות את התלמוד בבלי אלא לומר שהוא זה
שהאיר לנו את אור ההלכה בחשכת הגלות.

וגם בכך יש מסר היסטורי: הנה בגלל חטא העגל וחטא
המרגלים נענשנו בגלות, ולפי הזוהר העגל היה חצוי שור –
כנגד עשיו, וחציו חמור – כנגד ישמעאל. ואכן עיקר גלויות
ישראל היו תחת ישמעאל – שהן מדינות האסלם. ותחת
עשיו – שהן ארצות הנצרות. והשם "בבלי" מסמל את
הגלות הראשונה שהייתה בחורבן הבית הראשון, ושגרמה
גם לביאת האיסלם לעולם, ושם היה מרכז התורה במשך
שנים רבות. והשם "וילנא" מקום מגורי הגר"א ושם היה
מרכז תורה גדול, וכנראה גם המפורסם ביותר, בגלות
תחת ארצות הנצרות שהיא גלות רומי שהיתה בחורבן בית
שני.

דף הגמרא מורה עוד יותר על האמור: המשנה חוברה
בארץ, הגמרא בבבל, ואת צדי הגמרא מעטרים דברי רש"י
והתוספות שחוברו בגלות אדום. ובש"ס החדשים
שנדפסים בימינו, למרות שמסדרים את הכתב מחדש, בכל
זאת, כמעט בכולם מקפידים לא לשנות את הצורה של
ש"ס וילנא, וגם מציניים זאת בעמוד השער, שהיא כצורת
הדף של דפוס וילנא, ומוסיפים על הדף פירושים

הרי הבקי איבד הרבה ממעלתו, ומעלת עוקר הרים קיבלה חשיבות יותר מאשר בעבר.

בפסיקה ישנן שתי גישות האחת מכונה 'חמור נושא ספרים', היינו שעיקר כוחו מבקיאותו שיוודע מה שאמרו אחרים, וזה נותן לו את כוח ההכרעה, בהיותו בטוח שגם גדולים אחרים סוברים כמותו והוא מכונה בגמרא 'חמור למשא'. ויש מי שיש לו היכולת להתעמק במקורות עצמם ויודע להסיק בעצמו מסקנות, הוא נקרא 'שור לעולי' שהוא חורש ומצמיח במקומו ואינו נצרך להביא ממרחק.

כך הגאון ר' נסים היה בדורנו מאחרוני בעלי הסגולה שיכלו להסיק את ההלכה מתוך המקורות מבלי צורך להסתמך על פוסקים אחרים. דבר שהוא גדלות ואחריות עצומה באופן מיוחד, שבית דינו פסק והכריע בכל שטחי ההלכה.

כח שתיקתו

מרן היה ידוע מאוד בכח השתיקה, ועלינו לנסות ללמוד מדרכיו, ונבאר מהי מעלתה המיוחדת של השתיקה.

חז"ל משבחים מאוד את השתיקה, עד שאמרו: מה אומנותו של אדם ישים עצמו כאילם שנאמר 'האמנם אלם צדק תדברון', וכן גם נאמר (אבות) כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה' עוד אמרו חז"ל 'מילה בסלע שתיקה בתרי', וכן 'סייג לחכמה שתיקה',

ומעלת השתיקה היא:

- א. שאדם ניצל על ידי השתיקה ממכשול, ככתוב "בְּרֵב דְּבָרִים לֹא יִזְדָּל פְּשִׁיעַ" (משלי י ט), וכתוב "שִׁמּוֹר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שִׁמּוֹר בִּיצוֹר מִצְרוֹת נְפִשׁוֹ" (משלי כא כג).
- ב. שכך האדם מרוויח זמן רב בחיים שמנוצל, ולא מבזבז אותו על שיחת חולין.
- ג. אדם שמדבר הרבה לפעמים זה נובע מגאווה, כמבואר בספר משלי (יח, ב): לֹא יִזְפֹּץ פִּסִּיל בְּתַבִּינָה כִּי אִם בְּהַתְגַּלּוֹת לִבּוֹ: החכם חפץ בתבונה, ולכן מוכן לשתוק בשביל לשמוע אחרים, מה שאין כן הכסיל, הוא משתמש בכח הדיבור בשביל להראות ולפרסם את עצמו. וזה מורה גם על גאווה. המילה דיבור קשרה למילה ידבר = יכניע, (מלשון הכתוב "וַיִּדְבֹּר עַמִּים תְּנוֹתֵינוּ וְלִאֲמִים תְּנוֹת רַגְלֵינוּ" תהלים מז ד). הרבה פעמים המתווכח אינו חפץ לברר את האמת, אלא רק לנצח ולהשליט את דעתו.

ואמנם לכאורה עלינו להבין, ראינו שיש מעלה בשתיקה כדי להנצל מחטאים וכדו', אבל מדוע ישנה מעלה בשתיקה מצד עצמה? הרי האדם מתייחד משאר הברואים במעלת הדבור שלו כמבואר בתרגום אונקלוס "וַיְהִי הָאָדָם לְנִפְשׁוֹ וַיְדַבֵּר" – לרוח ממללא, ואם כן לכאורה בשתיקה לא נראה כוחו המיוחד.

רבי חיים פרידלנדר בספרו "שפתי חיים" (מידות ועבודת ה' חלק א') עומד על העניין, וז"ל: "מצד אחד לדיבור יש מעלה כשלעצמה הוא קובע את שם 'אדם', על ידי צירוף רוחניות המחשבה אל גשמיות הגוף, אך מכל מקום המעלה המוחלטת היא כשהרוחניות היא זכה ופנימית ואינה מצורפת אל הגוף, כיון שכאשר היא מצורפת אל הגשמיות היא מפסידה ממעלתה. אך כאשר צריך להשתמש בגשמיות בדיבור, מעבודת האדם והאתגר שלו לצרף את הרוחניות אל הגשמיות, ולזכך על ידה את

ייסד את הישיבה הראשונה שהיא דרך הישיבות של ימינו. וכן הגר"א מוילנא שלח את תלמידיו לארץ, על מנת שיקרבו את הגאולה על ידי בניין הארץ. ב. נס הצלת התורה של דורנו בתקופת השואה, היה דרך וילנא, שדרכה נמלטו מגיא ההריגה חלק חשוב של מרבצי התורה בדור האחרון).

נציין מספר דוגמאות למעבירי התורה לארץ ישראל משתי הגלויות.

הרב שך והרב כדורי, שנולדו בתקופה שנקראה המאה ה-19. שנקראה בעולם (עפר לפיהם) 'המאה נטולת האלוקים' שאז התפשטה הכפירה בעולם, על ידי רשעים כמו ניצ'ה שר"י. ומתו במאה העשרים ואחת, המכירה בדת, (אך נלחמת בה). והם סיימו את תקופת הגולה העיקרית, הרב שך היה לפני השואה, ראש ישיבה בקרליץ שבמזרח אירופה, והרב כדורי היה, המקובל אחרון מבגדד - בבב.

הזוג האחר, היה: הרב אלישיב, שנולד ב'אדום' (בעיר הומל שבמזרח אירופה) וגדל בארץ, והרב עובדיה שנולד ב-'בבלי' (בבגדד) וגדל בארץ.

הזוג השלישי הם, הרב שלמה זלמן אויערבך שכבר נולד בארץ, והרב בן ציון אבא שאול שגם נולד בארץ. וכל אלה הם סמל להעברת מרכז היהדות והתורה לארץ.

ואמנם יש בימינו גם מקומות תורה בחו"ל, אך זה כבר מכוחה של ארץ ישראל, תוצאה מפריחת עולם התורה בארץ, כמעט כל מלמדי התורה בחוץ לארץ למדו גם בארץ. התגשמות הנבואה "כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדָבַר ה' בְּיִירוּשָׁלַם" (ישעיה ב ג).

מותו של מרן רבי אהרן ליב הוא חלק מסיום תקופת העברת התורה לארץ, כי הוא היה האחרון שעוד לימד תורה בחוץ לארץ לפני שעלה לארץ ולימד כאן עד סוף ימיו, ולא היה איזה גדול בן זוג כנגדו מגלות בבב, כי הוא היה האחרון, וגם איחד בין שני הגלויות. (ע"כ מאילת השחר - סיומה של תקופה!).

גם מרן ר' נסים קרליץ הוא מגדולי ופוסקי הדור הקודם שעוד נולדו בגלות חו"ל. ועל מעלת אלו שנולדו בחוץ לארץ ועלו לארץ, נאמר (כתובות עה): מבואר שתלמידי חכמים בארץ לעומת אלה שבגולה מעלת תורתם היא כפולה, ות"ח שעלה מבבל לארץ ישראל, כפולה לעומת מי שנולד בארץ, וזה מחמת שהוא קיבל במתנה את הימצאותו בארץ, לא כן מי שעשה זאת בעצמו ובא ועלה לארץ, לכן השפעת הארץ עליו גדולה יותר. כי כח השפעת התורה בארץ הוא גדול יותר וכאמור (בראשית ב יב) "וַיֵּהָבֶה הָאָרֶץ הַהוּא טוֹב שֵׁם הַבְּרָכָה וְאֶבֶן הַשֵּׁהָם" ופרשו חז"ל (ויקרא רבה יג): שאין תורה כתורת ארץ ישראל:

(גם להבדיל בין החיים לחיים; שני מנהיגי עולם התורה כיום מרן רבי גרשון אידלשטיין ושר התורה רבי חיים קנייבסקי נולדו בחוץ לארץ).

יחודיותו מול פוסקים אחרים (סיני ועוקר הרים - 'חמור' ו'שור')

בגמרא הוריות דנו מי עדיף סיני - הבקי, או עוקר הרים - החרף שמסיק מסקנות מהעניין עצמו. להלכה נפסק בגמרא כי סיני עדיף, כי הכל צריכים את ידיעותיו. והנה בימינו שקיימים כלי עזר למצוא כל דבר, במיוחד אחר המצאת המחשב שמגיש מידית כמעט כל ידיעה כתובה,

השבת לא הפנימו את המסר. וגם ראש הממשלה בשבת שלפני הבחירות כינס את עוזריו תוך חילול שבת פרהסיא. וככתוב (ירמיה יז' כה) שאם ישמרו שבת "...וְכָאֵו בְּשִׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים וְשָׂרִים... וַיִּשְׁבְּהָ הָעִיר - הַזֹּאת, לְעוֹלָם", ומשמע, שהשלטון תלוי בשמירת השבת, ולכן חלול שבת מבטל את כוח השלטון של ראש הממשלה ושריו האחראים לחילול השבת שהם גרמו. עוד יותר ראויים לעונש גוש השמאל הדורשים להקים ממשלה חילונית שהורסת את שארית היהדות שקיימת במדינה, ובמיוחד בדרישתם לחילולי שבת המוניים בתחבורה ציבורית ובפתיחת מרכולים. וכעת שרוצים להטיל עליהם להקים ממשלה מסתבר שגם הם ייכשלו ויצטרכו לערוך בחירות נוספות.

מי שיצר את כל הענין של ממשלה חילונית היה 'איווט ליברמן' שהגימטריא של שמו שווה לגימטריא של המילה 'השטן' ואם נשמיט ו' אחת משמו 'איווט ליברמן' יצא בגימטריא 'נחש' שהוא סמל לחטא, כמו שהנחש גרם לחטא אדם הראשון.

מסתבר מאד שהקב"ה יכניס בלבם להקים ממשלת מיעוט שתשען על הערבים למרות שמומחים סבורים שזו היא טעות חמורה. אבל הם אינם בעלי בתים על הדברים, כי משמים יגרמו לכך. כבר יש לנו דוגמה מהסכמים שנעשו עם ערבים, בשנת תשנ"ג עשו הסכם עם עראפת, בהתחלה נקרא 'הסכם עזה ויריחו תחילה' שזה בגימטריא 775 הדומה לגימטריא של המילים חלול שבת 776. ולבסוף כינו את ההסכם "הסכם אוסלו" שמזכיר את חטא העגל שהיה "עגל מסכה" המילה עגל היא בגימטריא השווה לגימ' של המילה אוסלו 103 והמילה הסכם בהיפוך אותיות הוא "מסכה". הסכם זה גבה קרבנות רבים מאד ומסירת שטחי ארץ ישראל לאויבים הרוצים חלילה להשמידנו. אבל היה בזה גם תועלת גדולה, שנחלש בזה כח השמאל מאוד, אם בזמן ההסכם מנו מפלגות השמאל (עבודה ומרץ) 52 חכ"ם היום הם מונים בס"ה 11 ח"כ והם הולכים ופוחתים. כך גם מפלגת 'ישראל ביתנו' שלפי הסקרים האחרונים, חמישים אחוז מהמצביעים אומרים שלא יצביעו שוב למפלגה הזו, ובוודאי אם הוא יתמוך בממשלה הנתמכת על ידי מפלגות ערביות. ממשלה כזו מסתבר שחיה יהיו קצרים ביותר, ואז הכל יראו כי מפלגה שהכריזה מלחמה ביהדות אין לה קיום בארץ, וככתוב "וַיִּתֵּן לָהֶם, אֲרָצוֹת זָוִים; וַעֲמַל לְאֲבוֹתָם יִרְשׁוּ. בְּעִבּוֹר, יִשְׁמְרוּ זִקְוֵי-- וַתּוֹרֵתָיו יִצְרוּ; הִלְכּוּ-קָה.", (תהילים קה מד - מה) שזכותינו בארץ ישראל רק דאם שומרים תורה ומצוות.

**המכון להסרת מכשול איסור תולעים לזיכוי הרבים!
ניתן להזמין הרצאות מהרב שליט"א בעניין תולעים
ודרכי הטיפול בהם 054-841-6169**

לעילוי נשמת מישה בן תמרָה ויצחק ת.נ.צ.ב.ה.
תרומות והקדשות: 058-325-8278, 052-718-9446
ספרי רבנו על המדף:

(1 גבורות גשמים, 2) קול השם על המים

להשיג את הספרים בחנות "יש כיסוי" [סריגת שוורץ],
רחוב מלכי ישראל 1, ירושלים טל" 02-538-3955
להערות והארות, לקבלת העלון במייל ולפלאפונים
מושגחים ולתגובות: אש"ל - איגוד שומעי לקחו של רבינו

eeguds@gmail.com

הגשמיות. ומאיך כל עוד אינו זקוק לכח הדיבור, צריך להשאיר את הרוחניות במחשבה בלבד, רוחניות מוחלטת, הרי כמה גדולה היא מעלת השתיקה שהיא הדבקות ברוחניות גמורה..."

וכן מפורסם על הסבא מקעלם שכאשר היה מתחדש לו איזה חידוש מוסרי היה מפנים את הדברים בלבו זמן ממושך ורק לאחר זמן היה אומר אותו לרבים, כי כל זמן שזה אצלו בפנימיות הוא משפיע יותר חזק, ואחרי שראה שזה השפיע עליו היה מוציא אותו גם לאחרים. אם כן אנו למדים על מעלתה של השתיקה כמעלה מצד עצמה.

אדם גדול משפיע גם כאשר כבר איננו בריא

בשנים האחרונות מרן כבר לא היה בריא כל כך, וכבר לא יכול היה לדבר או להשפיע בפועל על הסובבים, ועם זאת כלל ישראל התפלל עליו. מדוע מתפללים עליו, ומהי התועלת שיש לו ולכלל מחיים במצב שכזה?

התשובה היא, עצם מציאותו של צדיק בדור היא מגינה ומשפיעה על הדור, וכמו שאמרו חז"ל על הפסוק (במדבר יג כ) "הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין" שהכוונה אם יש בה צדיק שמגין עליהם בזכותו, כל זמן שהוא חי אפשר יותר ללמוד ממנו, וגם הוא מגין על הדור, וגם היסורים שסובל מגינים על כל הדור, וכמבואר בסנהדרין (לט, א) "...אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: זרעו שש והשמיטו שבע, כדי שתדעו שהארץ שלי היא, והן לא עשו כן, אלא חטאו וגלו, מנהגו של עולם, מלך בשר ודם שסרחה עליו מדינה, אם אכזרי הוא - הורג את כולו, אם רחמן הוא - הורג חצים, אם רחמן מלא רחמים הוא - מייסר הגדולים שבהן ביסורין. אף כך, הקדוש ברוך הוא מייסר את יחזקאל כדי למרק עונותיהם של ישראל". ואין זה רק בשבילנו אלא גם זכות בשבילו עצמו, להגן על הדור, (וכדוגמת מה שיסורי עם ישראל מגינים על העולם, (כמבואר בישיעהו נג, ד-ה "אֲכַן זִלְזְלוּ הוּא נִשָּׂא וּמִכְאֲבֵינוּ סִכְלָם וְאֲנֻזְנוּ וַיִּשְׁבְּהוּ נְזֻעַ בִּסְפָה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה, " והוא מוֹזַל מִפְּשִׁעֵנוּ מִדְּכָא מַעֲוֵתֵינוּ מוֹסֵר יְשׁוּבֵנוּ עָלֵינוּ וּבְזוֹבְרֵנוּ נִרְפָּא לָנוּ...". ראה שם (עוד) כן הוא אצל הצדיק בפרטות יותר, ראה זה בבחינת ייסורין של אהבה, וכמוש"כ רש"י בברכות (ה, א) "יסורים של אהבה - הקב"ה מייסרו בעולם הזה בלא שום עון, כדי להרבות שכרו בעולם הבא יותר מכדי זכיותיו".

בחירות

"לֵב בְּכֹף בָּיַד ה' עַל כָּל אֲשֶׁר יוֹפֵץ יָטְוֵו" (משלי כא, א). "לפני שבר גאון" (משל)¹

התסבוכת הפוליטית היא כנראה עונש לציבור כולו בגלל חוסר זהירות בשמירת השבת, וזה גם מצדנו, לדוגמא, כשחל ל"ג בעומר במוצאי שבת נגרם על ידי הנסיעה למירון, שהנהגים והמשטרה מחללים שבת לאלפים כשנערכים לקראת הנסיעות במוצאי השבת. ועוד יותר זה עונש לשני המחנות בגלל חלול שבת: למפלגות הימין העונש בגלל חילול השבת של משרד התחבורה שעושים תיקונים ברכבת וסלילת הקו לירושלים גם בשבת, והשיבושים שהיו כל הזמן ברכבת הם עונש מידה כנגד מידה שמחייב חשבון נפש ובכל זאת האחראים לחילולי

¹ (הגימטריא של המילה 'גאון' (מהפסוק 'לפני שבר גאון') = 60 היא שווה לגימטריא של המילה 'גנז' - שמו המקורי של גנץ - = 60)